

Konklusion

Artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992 er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fritager selskaber, som har deres hjemsted på en EU-medlemsstats område, for afgiften på handelsværdien af fast ejendom beliggende på denne medlemsstats område, og som for så vidt angår et selskab med hjemsted i et tredjeland, som er medlem af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, som betingelse for denne fritagelse kræver, at der mellem nævnte medlemsstat og tredjelandet er indgået en overenskomst om administrativ bistand til bekæmpelse af skattesvig og skatteunddragelse, eller at disse juridiske personer i medfør af en overenskomst, der indeholder en klausul om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, ikke må undergives en hårdere beskatning end den, der gælder for selskaber, der er etableret på denne medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009, s. 12.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. oktober 2010 — Idryma Typou A.E. mod Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland))

(Sag C-81/09) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — selskabsret — første direktiv 68/151/EØF — aktieselskab inden for presse- og tv-sektoren — selskab og aktionær med mere end 2,5 % af aktierne — administrativ bøde med solidarisk hæftelse)

(2010/C 346/19)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Idryma Typou A.E.

Sagsøgt: Ypourgos Typou kai Meson Mazikis Enimerosis

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Symvoulio tis Epikrateias — fortolkning af artikel 1 i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes

som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EUT L 65, s. 8) — national bestemmelse, der fastsætter solidarisk hæftelse for et aktieselskab, der driver presse- og tv-virksomhed, og dets aktionærer, som besidder en aktieandel på over 2,5% af selskabets kapital, ved betaling af administrative bøder pålagt på grund af selskabets virksomhed

Konklusion

- 1) Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i artikel 4, stk. 3, i lov nr. 2328/1995, »Retlige bestemmelser for privat fjernsyn og lokalradio, regulering af spørgsmål forbundet med markedet for radio og tv og andre bestemmelser«, som ændret ved lov nr. 2644/1998 »om radiofoniske og televisuelle tjenesteydelser mod betaling«, hvorefter de bøder, der er fastsat i samme artikels foregående stykker for overtrædelse af lovgivningen og de fagets regler om driften af tv-stationer, ikke kun pålægges det selskab, som er indehaver af en tilladelse til oprettelse og drift af tv-stationen, men tillige også alle aktionærer med en aktieandel på over 2,5% som solidarisk hæftelse.
- 2) Artikel 49 TEUF og 63 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en sådan national lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 102 af 1.5.2009.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2010 — Ingrid Schmelz mod Finanzamt Waldviertel (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Østrig)

(Sag C-97/09) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — artikel 24, stk. 3, og artikel 28i — direktiv 2006/112/EF — artikel 283, stk. 1, litra c) — gyldighed — artikel 12 EF, 43 EF og 49 EF — ligebehandlingsprincippet — særordning for små virksomheder — momsfrigørelse — nægtelse af fritagelse for afgiftspligtige personer, der er etableret i andre medlemsstater — begrebet »årlig omsætning«)

(2010/C 346/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien